

LŻYĆ SIĘ (11) *vb impf*

się (6), się (5).

praes 2 sg *lżysz się* (1). \diamond 3 sg *lży się* (4). \diamond 1 pl *się lżą* (1). \diamond *praet* 3 sg f *lżyła się* (1). \diamond *con* 2 sg m *byś się lżył* (1). \diamond 3 sg m *by się lżył* (1). \diamond n *by się lżyło* (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. lżyć.

I. W funkcji zwrotnej; hanbić się, poniżać się (6) : oto łie lżyłsz/ oto cie bábą zową/ oto dałz ieżdżić ledá komu po łobie *RejPos* 263v; *WierKróc* Bv.

lżyć się czym (2): Ratzeibifie drugi zwas [senatorowie] zarzekł thego Stolka przy Panfkiem boku/ ktorem łie wieci lzi á nizeli zdobi *PaprUp* E; *CiekPotr* C2v.

lżyć się przy kim (1): prosił pokornie/ áby łię tam ták zacny przy nim niczemnym nie lżył. *SkarŻyw* 597.

W przeciwstawieniach: »lżyć się ... wspinać się, zdobić się« (2): Toć będzie napocźciwiey/ kiedy środkiem poydziełz [...] Bo iellibyś łie włpinał nábzyt nád fwą miárę/ Albo łie lżył nád fwoy łtan/ łtráciłz v włzech wiárę. *RejZwierz* 29v; *PaprUp* E.

Szereg: »lżyć się i szpecić się« (1): Nie kocham łię ia w owych trefnych obyczáiách Y byłtrych, ktorymi łię lżą dobrzy y łzpecą. *CiekPotr* C2v.

II. W funkcji biernej (5) :

1. Być poniżonym (4) : Bo wiedział iłz zá ich grzechy/ nie tylo łię łwięty á cźci godny łtan ich Kápłáńłki lży/ ále tełz inni łię ku grzełzeniu pobudzáią. *SkarŻyw* 107; *GostGosp* 12.

lżyć się czym (2): Zda mi łie by mu łzczęłcie/ dołtátniey łłużyłó/ Pewnieby łie tym ptałzkiem/ to gniazdo nie lżyłó. *RejZwierz* 64; Przechodzenia po kołłciele/ rozmow łwieckich/ y dłułgich y nie przykłádných łtrzełmy łię. Bo łię tym dom Páńłki lży y do nieczci przywodzi. *SkarKaz* 456a.

2. Stawać się słabszym, osłabiać się (1) : Przyłzłá káźń/ trwogá przytomna łię lżyłá/ Stráchu nie cźyniác we mnie/ ni záłółci *GrabowSet* I3v.

Formacju współrdzenne cf LŻYĆ.